

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ærumnæ D. N. Jesu Christi

Thomé <de Jesus>

Monachii, 1676

Exercitium hominis ad Crucem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45834)

nia tua, & incipiamus hodie triumphare in gl'ria: sola mors à te separabit meum corpus: at nulla res amorem: simul regnabimus, ac semper vivemus. Tu eris tutrix, & protectio filiorum, quos hodie colligemus ex omnibus partibus mundi. Coram te tremet infernus: tecum exhilarabitur paradifus. Accipe hæc brachia, hoc corpus, & hunc amorem. Qui me desiderabit & me quæret, is te pro duce accipiat, & comite; & quidquid volet, à me obtinebit per te.

EXERCITIUM

Hominis ad Crucem.

II.

Adoro te signum salutis, pretium Glorix, consecratum brachiis & sanguine Domini mei Jesu Christi! Adoro te vexillum præliorum illius, Dux electorum ejus, triumphus victoriarum, protectio ac defensio servorum ejus, signum, quo agnoscuntur ejus filii! Adoro te recondita sapientia, lux mundi non cognita, honor te sequentium, securitas te gestantium, Corona te complectentium, præmium te amantium, salus tibi se committentium! Qui in te moritur, vivit: qui vivit in te, regnat: qui te amat, est contentus: qui te desiderat, securus: qui te amplectitur, dives. Adoro te, arbor vitæ, in qua fructus invenitur, quo vivimus omnes, filius Dei vivi! Adoro te, libra æquissima, ad nullam partem propendens, in qua sola cognoscitur justus valor, & verum pretium omnium rerum! qui à te pretium habet, æstimatur à Deo; qui non habet, vilipenditur à suâ divinâ majestâte.

III. Adoro te, vera & propria figura divini amoris, qui in te ardet ac splendet. Quia tua altitudo penetrat cælum: statura tua recta, segura, & justa est, ac separata ab omnibus terrenis. Pes tuus penetrat centrum omnium rerum, intima cordis, & pertingit usque ad infernum. Brachia tua nunquam retrahuntur, sed extenduntur ad omnes partes mundi: facies tua non corrugatur unquam, neminem fugit, nulli absconditur, nullum spernit, nec fugat à se, sed omnes colligit, umbrâ suâ omnes protegit: omnibus est semper aperta, prompta, parata. Nullam rem times, nullâ terreris; nec aliud petis, quàm corda. Tuus titulus

O O O z

& cor

& corona est titulus regni & gloriæ: semper flagras ejus amore, qui sanctificatur in te; & semper hunc ignem impertis omnibus, qui te amant, quærunt, desiderant. In te sita est salus, & vita: in te confusio inimicorum: in te communicatio suavitatis supernæ: in te fortitudo cordis, lætitia spiritûs, summa virtus & perfectio sanctitatis: in te salus animæ, in te certa & secunda spes gloriæ. Tu ducis errantes, illuminas cæcos animo: tu doces ignaros, & efficis sapientes: per te in gratiam recipiuntur peccatores. In te sapientia mundi fit stulta, & confunditur: in te humiliatur superbia, coronatur humilitas. Tu confirmasti Apostolos, consecrasti Martyres, dedisti victoriam Virginibus, sanctificasti omnes justos. Tu exhilaras Angelos, sustentas & auges Ecclesiam, implem cælum. Tu in die Judicii venies ante Jesum Christum, in gloriam ejus amicorum, & perpetuam confusionem inimicorum.

*In ea mori
vivere est,*

IV. Hic offero me tibi, ô sancta crux! hic te complector, hic te cum Domino meo Jesu Christo accipio pro meo perpetuo refugio, pro luce mea, sapientiâ meâ, duce mea, & securo portu exilii mei. Non me dimittas unquam, nec repellas à te; licet caro sit infirma, tibi se opponat, te metuat, tenuat te portare, & fugere velit: sentiat illa sanè, quod fert ejus natura: sed tu me non dimittas unquam. Dolores tui snt mea salus: vita mea sit mori in te: non sit hora, nec momentum, quo tui sim expertus. O mi bone Jesu! affige me tecum in hac cruce: confige in ea timore tuo carnem meam, crucis amore transfige cor meum. Illumina oculos meos divinâ luce tuâ, ut videam semper, & intelligam veritates sapientiæ crucis.

*Extra illam
nulla
felicitas,
omnia cruciant.*

V. O signum salutis, pretium gloriæ, Dux errantium: quos fructus collegi, quid quæsi, quando te fugi? Etsi te fugiam, non tamen ærumnas effugio: quia dego in terra plena dolorum & miseriarum. Imò incido in multos alios, qui me opprimunt, dejiciunt, destruunt, contristant, inquietant, occidunt: quia si te fugiam, ut serviam mundo, mundus adimit mihi pacem internam, consolationem securam, sapientiam cælestem; spoliat me omnibus bonis, me discerpit, & raptat post se. Si te fugiam, ut sequar carnem, jactor in perpetuo mari perturbationum. Si
per

per amorem proprium, & vanitatem te desefam, maneo semper famelicus & malè contentus: interea modò sanitate destituor, modò honore, modò amicis, modò sinceritate & fide: nunquam evenit, quod desidero: si quando veniat, mox evanescit. Spes sunt inanes, vita sine fundamento, mors plena timoris ac tormentorum: quia sunt multa, quæ contaminant animam & conscientiam, multa fastidia, nullum verum solatium; nec aliud resultat ex omnibus, quàm lacrimæ, dolor sine consolatione, ac demum interitus corporis & animæ. O sanctissima Crux! talis hactenus fui, quia te fugi, & quia te non ex toto corde & cum amore complexus sum.

VI. Sed tu, sanctissima Crux, semper paras coronam æternæ gloriæ his, quos tenes in mundo afflictos, moestos, abjectos, atque desertos. Pacificas cor, mundas conscientiam, justificas animam, ditas spiritum, corroboras infirmitatem, assecuras spem, illuminas fidem, inflamas Charitatem: & qui per te videntur magis dejecti & everfi, per te eriguntur, exaltantur, ditantur, glorificantur. Cùm tollis bona terrena, das cælestia: cùm adimis amicos, imple amoris divino; cùm auferis honores, facis Filios DEI: cùm pudefacis, das coronam gloriæ: cùm derelinquis interiùs, amplecteris occultâ virtute divinâ; cùm exteriùs, conjungis animam Deo. Liberos facis, quos capis: solvis à culpis, quos oneras ferro: ditas opibus cælestibus, quibus adimis fortunas: & quando videris asperior, meliùs habet ille, qui te diligit. O qui nunquam separatus esset à te! ô qui nôset tua secreta! ô qui caperet veritates tuas arcanas!

VII. Tu in mundo tenes Filios DEI ignotos, proscriptos, abjectos & exosos, plenos lacrimis, & inopiâ, sine favore ac gratia, sub omnium pedibus; non intelliguntur, horrentur, virantur; quibus es durior, eos plus amas, & facis interiùs contentos, vividos, opulentos ac sapientes: dum eos non deseris, vivunt; moriuntur, cùm ab eis recedis: ardent amore tui; abhorrent ab omnibus, quæ amat mundus; & in cælo habent cor suum. O quàm sunt divites! ô quàm contenti! ô quàm læti quàm divini, imò deificati per te & in te! desiderant omnia relinquere, & esse cum Christo.

sto. Omnia terrena sunt eis gravia & molesta: solum pati in te amplecti te, ardere tuo igne, est id, quod eis placet ac solatio est. Et tu fidelissima amica, & vera socia, venies cum illis in die iudicii, ut illos honores, defendas, consolers, coronas, glorifices, & confundas illorum persecutores & contradictores. O lux paradisi, & securus portus afflictorum! accipe me in tuam societatem, ut per te exalter & uniar illi, qui pro me fuit suffixus in te.

O Mater DEI, fidelissima Socia crucis Domini nostri, & per eam abundans bonis caelestibus! per tuam intercessionem, crux ejus non recedat à mea domo, neque lux ab anima mea se abscondat. O Curia caelestis, unita & coronata virtute, quae nascitur à cruce, merear vestris precibus esse in numero crucifixorum, ut etiam sim in numero glorificatorum. Amen.

E X E R C I T I U M

Ad Christum cum Cruce in humeris.

I.

*Amor Iesu
omnia praesertim,* O Domine, & bonum animae meae, estne possibile, ut non recuses accipere in humeros crucem tam gravem, praesertim corpore tam exhausto per tot effusiones sanguinis, ac debilitato tormentis, quae pertulisti, ut sis unica viva plaga? scis tibi non suppetere vires ad onus tantum portandum; & nihilominus ei te submittis? ô Deus amoris! amor tuus putat se posse omnia, & nihil ei videtur impossibile. Renovantur clamores, ac tumultus populi contra te, verbera carnificum, rabies Pharisaeorum urgentium tuam necem, & injuriosa verba jactantium; & tu de novo te conjicis in manus eorum, ô divine agnelle! deficientibus viribus corporis, ruptis iterum vulneribus, sudore mixto cum sanguine, totus convulneratus, quassatus: ut videaris in silentio renovare amorem, obedientiam ac desiderium patiendi pro me. O benedicant, glorificent, adorent, & ament te omnes creaturae! In ista cruce, ô mi Redemptor! portas peccata totius mundi, & illa te sic premunt, gravantque.

*Cruce viâ
satis aperuit* II. O Domine animae meae! tu pedibus incedis per terram, sed cor tuum penetrat caelum, rumpendo pectus Patris aeterni vocibus